

VIRÁGVASÁRNAP

I.

REGGELI ISTENTISZTELET

Isten az Úr és megvilágosít minket. Áldott, aki az Úr nevében jó!

Tropár 1. hang

Az általános feltámadást * kinszenvedésed előtt bebizonyítva, * Lázárt támasztottad föl halottaiból, Krisztus Istenünk. * Azért mi is, mint ama **gyermekek**, * a győzelem jelvényét **viselve** * néked, mint a halál legyőzőjének **kiáltjuk**: * Hozsanna a **magasságban!** *
Áldott, aki az **Úr** nevében **jó!**

Tropár 4. hang

Veled temetkezvén el a keresztségben, Krisztus Istenünk, * a halhatatlan életre is * méltókká lettünk a te feltámaszkodásod által; * miért is **örömmel kiáltjuk**: * Hozsanna a **magasságban**, *
áldott, aki az **Úr** nevében **jó!**

Az első zsolotársoport (9-16. zsolotár) után a következő kathizmák

4. hang. Minta: Elcsodálkozott József...

Megtisztult **lélekkel**, * és lelkileg **pálmaágakkal**, * mint ama **gyermekek**, * mi is dicsérjük **híven** Krisztust, * fennhangon kiáltva **Uralkodónknak**: * Áldott vagy, Üdvözítő, ki eljöttél e világra, * hogy megváltsd Ádámot az **ősi átoktól**, * lelkileg magad lévén **az új Ádám**. * Ó, emberszerető, *
dicsőség néked, ki mindent javunkra **vittél** végbe!

Másik kathizma, 4. hang. Minta: Megjelentél... [= Kijelentéd magadat...]

Ki a negyednapos Lázárt sírjából feltámasztottad, * mindenkit **megtanítottál**, * hogy kezében **pálmaágot** tartva, **kiáltsa** néked: *
Áldott, aki az **Úr** nevében **jó!**

A második zsolotársoport (17—23- zsolotár) után másik kathizma

4. hang. Minta: Elcsodálkozott József...

Barátodat titokzatosan megsiratód, **Krisztus**, * és a holtan fekvő Lázárt fölkelted a halálból. * Mindebben emberszerető módon együttérzést **tanúsítottál**, * amikor pedig a gyermeksereg megérkezéséről értesült, * **pálmaágakkal** kezükben vonultak **ma** ki, * a

hosszán kiáltva neked: * Áldott vagy te, aki eljöttél, ** hogy a világot üdvözítsd!

Másik kathizma, 1. hang. Minta: Habár sírod köve...

Dicsőítést zengjétek összhangzólag, népek és nemzetek, * mert most számár vemhére ül az angyalok királya * és hatalommal jön, hogy a kereszten legyőzze az ellenséget. * Azért a palmaágakat lengő gyermekek ezt éneklik: * Dicsőség a bevonuló győztesnek, * dicsőség neked, üdvözítő Krisztus! * Dicsőség neked, egyetlen áldott Istenünk!

SOKIRGALMÚ ÉNEK

Kathizma 8. hang. Minta: Megértvén a titokteljes...

Aki kerubok fölött, királyi trónon ül, * érettünk a számár vemhére is felült, * és ma önként vállalt kínszenvedésére érkezve * hallgatja a gyermekek hosszán kiáltását * és a tömegben állók fohászkodását: * Dávid fia, siess, hogy üdvösségre vezess * azokat, akiket alkottál, áldott Jézusunk, * mert te éppen emiatt jöttél, ** hogy megismerjük a te dicsőségedet.

Dicsőség... most és... ugyanaz

Ezután olvasható fel a Szent János evangéliumához írt 55. és 56. oktatás.

Prokimen 4. hang

Kisdedek és csecsemők szája által * vitted végbe dicséretedet.

Elővers: Uram, mi Urunk, mily csodálatos a te neved az egész földön!

Minden lélek...

Evangélium: Mt 21,1-11. 15-17

Abban az időben, midőn Jézus Jeruzsálemhez közeledett...

50. ZSOLTÁR

Dicsőség... 2. hang, bolgár dallam

Ma vonul be Krisztus Betániába, * számár vemhén ülve, * és feloldozza a nemzetek gonosz * rég elvetemült balgaságát.

Most és... ugyanaz

Elővers 6. hang: Könyörülj rajtam Isten...

Ma a Szentlélek kegyelme gyűjtött minket egybe, * és mindnyájan felvevén a te keresztedet, mondjuk: * Áldott, aki az Úr nevében jó. * Hozsanna a magasságban!

KÁNON

Akrosztihonjának magyar értelme: Hozsanna, Krisztus, áldott Isten!

I. ÓDA. 4. HANG

A mélység kiszáradt vízforrásai előtűntek, * és feltárult a háborgó tengerfenék, * mert kézintéssel, Uram, * te parancsoltál neki, * és választott népedet megmentetted, * mely győzelmi éneket énekel néked.

Ártatlan gyermekek és csecsemők ajkáról készítetted elő szolgálid dicséretét, azért, mert legyőzted az ellenséget, a kereszt elszenvetésével helyrehoztad Ádám hajdani bukását, és a fa által feltámasztottad őt, ki győzelmi éneket énekel néked.

A te dicsőítésedet zengi a szentek egyháza, Krisztus, ki a Sionon laksz. Uram, Izrael benned magasztalja örvendezve a Teremtőt, sőt még a hegyek, a kőszívű népek jelképei is ujjongtak színed előtt, győzelmi éneket énekelve néked.

Katavásziaként megismételjük az irmoszt.

III. ÓDA

Kemény sziklából fakasztott vizet ivott, * parancsod szerint, Izrael népe; * de a szikla és az élet te vagy, Krisztus, * akin szilárdan nyugszik az egyház, * mely így kiált néked: * Hozsanna, áldott vagy te, ki eljössz!

A remegő alvilág a te parancsodra elbocsátotta rengeteg halottja közül a negyedik napja halott Lázárt, mert a feltámadás és az élet

te vagy, Krisztus, akin szilárdan nyugszik az egyház, mely így kiált néked: Hozsanna, áldott vagy te, aki eljössz!

Énekeljétek, népek, Istennek tetsző módon Sionon, s mondjatok imádságot Krisztusnak Jeruzsálemben, mert hatalommal teljes és dicső uralommal érkezik ő, akin szilárdan nyugszik az egyház, mely így kiált néked: Hozsanna, áldott vagy te, aki eljössz!

Katavásziaként megismételjük az irmoszt.

Ipákoj 6. hang

Előbb faágakkal üdvözölték, * aztán pedig keresztfával fogadták Krisztus Istent a hálátlan zsidók. Mi azonban állandóan szilárd hittel jótevőként dicsőítjük őt, s mindenkor így kiáltunk hozzá: Áldott vagy te, aki eljössz, hogy Ádámot újra életre hívd!

IV. ÓDA

Amint hajdan a próféta mondta * a megárnýékolt hegyből, * a szeplőtelen Szűztől született Krisztusban, * nyilvánvalóan a mi Istenünk jó késlekedés nélkül hozzánk. * Ezért mindnyájan hangoztassuk: * Dicsőség a te hatalmadnak, Uram!

Hatalmas öröm fakadjon a kegyelemtől a hegyeken és minden halmon! Az erdő minden fája vigadozzon! Magasztaljátok Krisztust ti is, minden nemzet, s őt dicsőítve ezt énekeljétek: Dicsőség a te hatalmadnak, Uram!

Jön az örökkévalóság királya, az erőbe öltözött Úr! Az ő szépségének és dicsőségének ékességéhez semmi sem hasonlítható Sionban. Ezért mindnyájan hangoztassuk: Dicsőség a te hatalmadnak, Uram!

Megjött az Úr, aki kimérte az eget, és tenyerén tartja a földet. Siont választotta lakhelyéül, és uralkodik a választott népen, amely hittel hangoztatja: Dicsőség a te hatalmadnak, Uram!

Katavásziaként megismételjük az irmoszt.

V. ÓDA

Menj fel a Sion hegyére, * ki örömhírt hozol neki, * és Jeruzsálemnek hirdesd, * erősen hallatva szavadat: * Dicsőséges dolgok mondatlak felőled, Isten városa, * Izrael békessége * és a nemzetek üdvössége!

Isten, ki a magasságban a kerubok felett trónol, és letekint az alázatosakra, eljön hatalommal teljes dicsőségében, és a mindenség megtelik majd az ő szent dicséretével: Izrael békessége és a nemzetek üdvössége!

Isten szent hegye, Sion, és te, Jeruzsálem, nézz körül, és lásd, hogyan gyülekeznek benned fiaid! Messziről jönnek, hogy imádják királyodat, aki Izrael békessége és a nemzetek üdvössége.

Katavásziaként megismételjük az irmoszt.

VI. ÓDA

Ujjongva kiáltottak fel * az igazak lelkei: * Most kap új szövetséget a világ, * hogy az isteni vérrel való meghintés által * a nép újjászülessen!

Fogadd, Izrael, Isten királyi uralmát, és aki sötétségben járt, hadd lásson végre nagy világosságot, hogy az isteni vérrel való meghintés által a nép újjászülessen!

Rázd le magadról, Sion, feloldott bilincsedet, szállj ki a tudatlanság száraz verméből, hogy az isteni vérrel való meghintés által a nép újjászülessen!

Katavásziaként megismételjük az irmoszt.

Konták 6. hang

Ki az égben királyi széken, * a földön pedig számár vemhén hordoztattál, **Krisztus** Isten, * angyalok dicséretét és a gyermekek hódolatát fogadtad, * kik énekelve kiálták néked: * Áldott vagy **te**, ki eljössz, *' hogy Ádámot újra életre hívd!

Ikosz:

Miután az alvilágot megkötözted, halhatatlan Krisztus, és a halált holttá tetted, a világot pedig föltámasztottad, a pálmaágakat tartó gyermekek győztesként magasztalnak téged, és ma ezt zengik neked: Hozsanna Dávid fiának, mert nem ölnek már meg egyetlen csecsemőt sem Mária gyermekéért, sőt egyedül téged feszítenek keresztre minden gyermekért és felnőttért. Nem bánt bennünket többé a kard, mert már a te oldaladat szúrta át a lándzsa. Ezért örvendezve mondjuk: Áldott vagy te, ki eljössz, hogy Ádámot újra életre hívd!

SZINAXÁRION

Virágvasárnap Urunk Jézus Krisztusnak Jeruzsálemben való fényes és dicsőséges bevonulását ünnepeljük.

Ki szavával alkotta a földet, földi számaron ül,
s keresi az embereket, hogy feloldozza őket az esztelenségtől.

Lázárnak halottaiból való föltámasztása után azok közül, akik őt látták, sokan hittek Krisztusban. Így megerősödött a zsidók zsinagógájának ítélete is, hogy Krisztust is és Lázárt is halálra kell juttatni. Jézus ekkor elvonul előlük, s így teret ad a gonoszságnak. A zsidók pedig arra törekedtek, hogy húsvét ünnepeire öljék meg őt. Miután pedig már többször is alkalom nyílt volna a menekülésre, Jézus hat nappal húsvét előtt Betániába jött, ahol Lázár meghalt. Ott az étkezésen vele együtt evett Lázár is. Testvére, Mária pedig drága kenetet öntött Krisztus lábára. Másnap aztán elküldte tanítványait, hogy hozzák el neki a szamarat és a vemhét, így aztán akinek királyi trónja az ég, az számarháton vonult be Jeruzsálemben. A zsidó gyerekek leterítették elé ruháikat, és pálmaágakat szórtak eléje. Mások pedig ezeket kezükben lengetve kiáltottak: „Hozsanna, Dávid fia! Áldott, aki az Úr nevében jó, Izrael királya!” Ez azért történt így, mert nyelvüket a legszentebb Lélek indította Krisztus dicséretére és magasztalására. Az ágak lengetésével az ő halál fölötti győzelmét nyilvánították ki. (A zsidók a zsenge ágakat hívták barkáknak.) Akkoriban ugyanis még szokásban volt az, hogy a harcokból vagy háborúkból győztesen hazatérőket ilyen ágakat lengetve diadalmenetben hordozták körül. A számar a jövőndölés értelmében bennünket

jelképezett, akik a pogány nemzetekből származtunk. Mert amikor Krisztus felült rá, akkor győztesnek és a föld diadalmas királyának nevezték. Erről az ünnepről mondta hajdan Zakariás próféta: „Örvendj nagyon, Sion leánya, mert bevonul hozzád királyod szelíden, és számárháton ül, fiatal számárvemhén.” Dávid maga is így szólt a gyermekekről: „Kisdeded és csecsemők szájával hirdetem dicséretedet.” Miután pedig Krisztus bevonult a városba, az evangélium szerint mozgásba jött egész Jeruzsálem, és a főpapok felizgatták a tömeget, mert már meg akarták őt öletni. Ő azonban még rejtekben maradt, és amikor megjelent, példabeszédekben szólt hozzájuk.

Krisztus Istenünk, a te kimondhatatlan jóindulatoddal tégy bennünket értelmetlen szenvedélyeink legyőzőivé, és méltass minket arra, hogy megláthassuk a halál fölött aratott ragyogó győzelmedet, aztán pedig fényes és életadó feltámadásodat, és könyörülj rajtunk!

VII. ÓDA

Ki az Ábrahám-tól származó ifjakat a tűzből kiszabadítád, * és elpusztítottad a káldeusokat, * kik az igazak ellen gonosz cselekedtek, * áldott vagy te, Urunk, * atyáinknak dicsőített Istene!

A nép térdre borulva a tanítványokkal együtt ujjongott, és palmaágakat lengetve hangoztatta: Hozsanna neked, Dávid fia! Áldott vagy te, Urunk, atyáinknak dicsőített Istene!

Ártatlan gyermekek sokasága – köztük meg a csecsemők is – Istenhez illő módon magasztal téged, Izraelnek és angyaloknak királya. Áldott vagy te, Urunk, atyáinknak dicsőített Istene!

Palmaágakkal éljenzett téged, Krisztus, a tömeg: Áldott, aki jön, az örökkévalóság Királya!” és ezt hangoztatta neked: Áldott vagy te, Urunk, atyáinknak dicsőített Istene!

Katavásziaként megismételjük az irmoszt.

VIII. ÓDA

Örvendezz, Jeruzsálem, * Sion kedvelői, ünnepeljetek, * mert megjött a seregek örökké uralkodó Ura. * Az ő színe előtt áldással és hódolattal teljék meg a föld és kiáltsa: * Áldjátok az Urat, * az Úrnak minden művei!

Fiatal számaron ülve, Sion, megjelenik benned a te királyod, Krisztus; hogy lerombolja a bálványimádás esztelen tévelygését, s feltartóztassa az összes nemzet gátlástalan ösztön-áradatát, és megtanítsa az éneke: Áldjátok az Urat, az Úrnak minden művei!

Nagyon örülj, Sion! Krisztus, a te Istened elkezdte mindörökké tartó uralmát. Órula írták, hogy szelíd és megszabadít. A mi igazságos szabadítónk jött el számarháton, hogy letiporja az ellenség gőgös lovagságát, és mi ezt hangoztatjuk: Áldjátok az Urat, az Úrnak minden művei!

Nincs már isteni szentélye az engedetlen, törvénszegő tanácsnak, mert Isten imádásának házát latrok barlangjává tette, a Megváltót szívéből kivetette, mi pedig ezt kiáltjuk nekik: Áldjátok az Urat, az Úrnak minden művei!

Katavásziaként megismételjük az irmoszt.

IX. ÓDA

Isten az Úr és megjelent nekünk, * rendeztetek ünnepélyt, * és jertek, magasztaljuk Krisztust, * pálmaágakat lengetve énekeljük: * Áldott, ki a mi üdvözítő Urunk nevében jó!

Pogányok, miért háborogtatok? Írástudók és papok, miért terveztetek haszontalan dolgokat, midőn arról beszélgettetek: Vajon ki az, akinek a gyermekek gallyakat és pálmaágakat lengetve zengik: „Áldott, aki a mi üdvözítő Urunk nevében jó”?

Ő az Isten, akihez senki nem hasonlítható. Minden igazság útját feltárta és megmutatta a szeretett Izraelnek, majd pedig az emberek közt élve nyilvánosan megjelent előttük: „Áldott, aki a mi üdvözítő Urunk nevében jó!”

Miért akadályozzák ennyi botránykövel utunkat a lázadók? Lábaitok az Uralkodó vérenek ontására törekszenek, de ő mindenestre föltámad, hogy üdvözítse mindazokat, akik hangoztatják: „Áldott, aki a mi üdvözítő Urunk nevében jó!”

Katavásziaként megismételjük az irmoszt.

FÉNYÉNEK

Szent az Úr, a mi Istenünk...

Háromszor, a Nyolchangú Énektár soros dallamán. Mást nem mondunk.

DICSÉRETI SZTIHIRÁK

Hat előverset veszünk s a következő saját dallamú énekverseket énekeljük, az első kettőt megismételjük.

Idiomelon saját dallamú énekek 4. hang

A népsokaság a te utadon terítette le **ruháit**, Uram, * mások pedig faágakat metszettek * és azokat **hordozták**, * az előtted menők és mögötted jövők ezt **hangoztatták**: * Hozsanna **Dávid** fiának, * áldott vagy, aki **eljöttél** *' és újra **eljössz majd** az **Úr nevében**!

Midőn a szent városba készültél **bemenni**, Uram, * a nép faágakat **hordozott** kezében, * s néked zengett dieshimnusz, mindenség uralkodója * midőn pedig azt látták, hogy a szamár **vemhén** ülsz, * úgy tekintettek, mintha **kerubokon** ülnél, * ezért így **kiáltottak**: * Hozsanna a **magasságban**. * Áldott vagy, **ki** most érkezel, *' és újra **eljössz** az **Úr nevében**!

Vonuljatok **ki**, nemzetek, * jertek ki, népek és lássátok ma a mennyei Királyt, * ki egyszerű **szamár** vemhén, * mint magas trónon Jeruzsálemba **vonul** be! * Júdea hitetlen és **parázna** nemzedéke, * jöjj és lásd meg azt, kit Izajás érettünk testben közénk **jönni** látott, * s hogyan jegyzi el **magának** * a tisztaságos új Sion, * elvétvén az elítélt **gyülekezetet**: * s hogyan gyűltek egybe az enyészhetlenség **menyegzőjére** * az ártatlan **tiszta** gyermekek, * dicsőítést **hangoztatván** neki. * Kikkel mi is együtt énekelve az angyali dicső-

ító éneket mondjuk: * Hozsanna a magasságban * annak, ki végte-
len irgalmú!

Önként vállalt szenvedéseid előtt * az általános feltámadásról
mindenkit előre meggyőzve, * a négy napja halott Lázárt támasztot-
tad fel, Krisztus, * isteni hatalmaddal Betániában. * A vakoknak pe-
dig mint fényhozó, * a látást adtad meg, Üdvözítőm, * a szent város-
ba pedig tanítványaid kíséretében * a szamár vemhén ülve vonultál
be, * hogy mint akit kerubok hordoznak * a próféták jövendöléseit
vidd végbe! * A zsidó gyermekek pálma- és faágakkal vonultak ki
eléd. * Azért mi is olajágakat és barkát hordozva * hálásan kiáltjuk
neked: * Hozsanna a magasságban! * Áldott, aki az Úr nevében jó!

Dicsőség... most és... 6. hang

Hat nappal Húsvét előtt * eljőve Jézus Betániába, * és tanítványai
hozzá járultak, mondván: * Uram, hol akarod, hogy elkészítsük a
pászka-ételt? * Ő pedig így küldte el őket: * Menjetek a szemközi
városba, * és ott találkoztok egy vizeskorsót vivő férfival. * Őt kö-
vessétek, * és a ház gazdájának ezt mondjátok: * A Mester üzeni: *
Nálad fogom megtartani * tanítványaimmal a Pászká ünnepeit.

Nagy dicsőítés.

Elbocsátó.

Könyörgés és oktatás.

SZENT LITURGIA

A következő antifonákat énekeljük:

I. antifóna

Szeretem, mert az Úr meghallgatta könyörgésem szavát.

Az Istenszüdő imái által, Üdvözítő, üdvözíts minket!

Körülvettek engem a halál gyötrelmei, az alvilág veszedelmei elértek engem.

Az Istenszüdő imái által...

Szorongatást és fájdalmat találtam, és az Úr nevét segítségül hívtam.

Az Istenszüdő imái által...

Kedves leszek az Úr előtt az élők földjén.

Az Istenszüdő imái által...

Dicsőség... most és...

Az Istenszüdő imái által...

II. antifóna

Hittem, ezért szóltam, pedig nagyon megalázott lettem.

Üdvözíts minket, Isten Fia, ki a szamár vemhére felültél, énekelünk néked: Alleluja, alleluja, alleluja.

Mit adjak vissza az Úrnak mindazért, amit nekem adott?

Üdvözíts minket...

Az üdvösség kelyhét veszem, és az Úr nevét segítségül hívom.

Üdvözíts minket...

Amit megfogadtam az Úrnak, teljesítem egész népének jelenlétében.

Üdvözíts minket...

Dicsőség... most és...

Istennek egyszülött Fia...

III. antifóna

Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert irgalma örökkévaló!

Az általános feltámadást...

Mondja most Izrael háza, mert jó, mert irgalma örökkévaló!

Az általános feltámadást...

Mondja most Áron háza, mert jó, mert irgalma örökkévaló!

Az általános feltámadást...

Mondják most, kik félik az Urat, mert jó, mert örökkévaló...

Az általános feltámadást...

Bemeneti vers

Áldott, ki az Úr nevé**ben** jó. * Isten az Úr, és megjelent nekünk.

Üdvözíts minket, Isten Fia...

Tropár 1. hang

Az általános feltámadást / kinszenvedéseid előtt velünk elhithetni akarván, / Lázárt támasztottad föl halottaiból, Krisztus Istenünk. / Azért mi is, mint ama **gyermekek**, / a győzelem jelvényét **visel**ve, / néked, mint a halál legyőzőjének **kiáltjuk**: / Hozsánna a magasságban, áldott, aki az Úr nevében jó.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek!

Tropár 4. hang

Veled temetkezvén el a keresztségben, Krisztus Istenünk, / a **halat**lan életre is / méltókká lettünk a te feltámadásod által; / miért is **örömmel kiáltjuk**: / Hozsánna a **magasságban**, / áldott, aki az Úr nevében jó.

Most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Konták 6. hang

Ki az égben királyi széken, / a földön pedig a vemhén hordoztatál, **Krisztus Isten**, / az angyalok dicséretét és a gyermekek hódolatát fogadtad, / **kik kiálták** néked: / Áldott vagy te, ki eljöttél Ádámot feltámasztani!

Háromszorszent

Prokimen 4. hang

Áldott, * aki **az** Úr nevében jó!

Elővers: Magasztaljátok az Urat, mert jó, mert irgalma örökkévaló!

APOSTOL: FIL 4,4-9

Testvéreim! Örüljete az Úrban mindenkor! Újra csak azt mondom, örüljete! Jóságotokat hadd ismerje mindenki! Az Úr közel van. Ne aggódjatok semmiért, hanem kéréseteket minden imádságban és könyörgésben hálaadással terjesszétek Isten elé! Akkor Isten békessége, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és elméteket Krisztus Jézusban. Egyébként pedig, testvérek, arra irányuljanak gondolataitok, ami igaz, ami tisztességes, ami becsületes, ami tiszta, ami szeretetre– és dicséretre méltó, ami erényes és magasztos! Amit tőlem tanultatok és elfogadtatok, hallottatok és láttatok, azt tegyétek, és veletek lesz a békesség Istene!

Alleluja... 1. hang

Elővers: Énekeljete az Úrnak új éneket!

Elővers: A föld minden határa látja a mi Istenünk szabadítását.

EVANGÉLIUM: JN 12,1-18

Hat nappal húsvét előtt Jézus Betániába ment, ahol Lázár volt, a halott, akit feltámasztott a halálból. Vacsorát készítettek ott neki és Márta felszolgált; de Lázár is azok közt volt, akik együtt ültek az asztalnál. Mária ekkor vett egy font valódi nárduszból készült, drága olajat, megkent vele Jézus lábát, és megtörölte a lábát saját hajával; a ház pedig betelt a kenet illatával. Erre tanítványainak egyike, Iskarióti Simon Júdás, aki el akarta őt árulni, ezt mondta: „Miért nem adták el ezt az olajat háromszáz dénárért, és miért nem adták a szegényeknek?” De ezt nem azért mondta, mintha a szegényekre lett volna gondja, hanem mert tolvaj volt, és nála volt az erszény, az

abba tett pénzt pedig eltulajdonította. Jézus erre így szólt: „Hagyd őt békén, hiszen temetésem napjára tartogatta azt! Szegények ugyanis mindig lesznek veletek, én viszont nem leszek mindig veletek.” Amikor a zsidók nagy sokasága megtudta, hogy ott van, oda mentek, nemcsak Jézus miatt, hanem hogy Lázárt is lássák, akit feltámasztott halottaiból. A főpapok pedig elhatározták, hogy Lázárt is megölik, mert a zsidók közül sokan mentek oda, és hittek Jézusban. Másnap az ünnepre érkező népsokaság, amikor meghallotta, hogy Jézus Jeruzsálembe jön, pálmaágakat tartva kivonult eléje, és kiáltozott: „Hozsanna! Áldott, aki az Úr nevében jön, Izrael királya!” Jézus pedig talált egy szamárcsikót, felült rá, amint az Írás mondja: „Ne félj, Sion leánya! Íme, királyod jön, szamárcsikón ülve.” Tanítványai ezt először nem értették, de amikor megdicsőült Jézus, visszaemlékeztek, hogy ami róla meg volt írva, azt tették vele. Tanúságot tett pedig a nép, amely vele volt, amikor Lázárt előhívta a sírból és feltámasztotta őt halottaiból. Azért is vonult ki eléje a tömeg, mert hallották, hogy ezt a csodajelet vitte végbe.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Szent atyáink imái által, Úr Jézus Krisztus Istenünk, könyörülj rajtunk!

